

Sy-li spěwał,
Pilnje dželał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatosok
Zradny je.

Za staw sprócn
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Cerstwosć da.

Njeh ty spěwaš
Swěrnje dželaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebies mana
Njeh ći khmana
Ziwnosć je;
Ziwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će. F.

Sserbske njedźelske łopjeno

Budyschinje

16. februara 1930

Bauzen

Samolwity redaktor farar Wyrzacj w Roßbachach. — Čištacz a naklad Šmolercjz Inihicizischczelnje a knihańje, sap. dr. i wobm. ruł. w Budyschinje
Wukhadza kóždy sobotu a płaczi šchwórczelnje 108 šlotnych pienjezłow

Njedźela Septuagesima.

1. Kor. 9, 24—27.

„Wjele je powołaných, ale mało je wuśwolonych“, i tu-
tym słowom so skónčzi křwiate scjenje dženšnišcheje njedžele;
je słowo s erta našeho Šbóžnika. Wjele je jich powołaných
wjele je jich wuśchcžených, ale mało je wuśwolonych — mało
tych wuśchcžených budže šbóžnych. Kajke frute wobštorženje
a napominanje! Njeje tež twoje žadanje, so by ty był jedyn
tych wuśwolonych? Tohodla do džela! Ženož přhes wojowanie
doštanjemy dobyće.

Pawoł potaša nam tón pucž: „Běžće tak, so dobyće
dožanjecze! Čińće, so byšće šbóžni byli!“ Wón, tón ja-
poschtoł Boži, derje wě, so je čłowške žiwjenje čěžke wojo-
wanje. Jako čaž jeho woteńdženja blisťo je, piša wón Timo-
theje, křojemu šprawnemu křnej we wěre a křwěrnemu
přchewodžerje na mišijonškim pucžowanju: „Ja křm so do-
bre bėdženje bėdžik, ja křm dobėhať, ja křm wěru džeržať.“
Na prošy wěčnošće wón špomina na čěstne wojowanie, ko-
trež je jako dobry wojak Křhřtušowy dokonjať a křwoje šań-
džene žiwjenje s napinazym bėhom, kotřž je jako Boži po-
boľ bėhať a je křwiate ewangelijon, tu wjekeľu powěsť wo
Křhřtušu přhes kraje nohřł wot Damaska hač do Roma.
Šižo widži wrota njebieskeho Jerusalema wotewřene, wón
šawřka: „Ja křm dobėhať! Wón je křwěru džeržať we křwojim
žiwjenju, tuž ma tute wěšte dowěrenje, so je jemu přihoto-
wana křona wěčneho žiwjenja.“

Kať krašne tajke wuśnacze! Ale kať krašnišcho hišće,
hdyž móhli tež my tak wuśnacž! Pawoł chze naš tajkeho šboža

dželomnych widžerč, tohodla nam přichwoľa: Běžće tak, so
dobyće dožanjecze! Čińće, so byšće šbóžni byli! Wojo-
wanje drje je čěžke, ale myto potom tež krašne!

Ja chzu špěwacž,
křwěru dželačž,
hač ja šbóžnosć mam;
Ja njej šlėdžicž
a so bėdžicž,
so ju dobywam,
šadžewkam wšěm wucžetnu;
Bože słowa woľaju:
křwěrný wostaň,
křonu doštaň,
wěčnu křonu tam!

S napřchemo bėženjom na wobmėřowanym měšće, šchtož
Korinthškim derje snate bė, přichiruna Pawoł žiwjenje křhe-
šćana. We wěštných čažach šhromadžišche so wjele luda s žy-
leje Greškeje s křwjedženjej wojowačšich hrow pola Korin-
tha. Na njelicžomnych křndlach křdžachu wokolo wulkeho wo-
jowanisheža křly wčipnych přichladowarjow. A nutskach
w křjedžišnje bėchu čzi, kiž chzu napřchemo bėžerč. Na date
šnamjo wjednika tutnych hrow šapocža bėženje a tón, kiž jako
prěni wotřtřnjeny kónž dožahný, došta wěnz s wolijownych ko-
pienow. A wšchudžom, hdyžž dohycer přichidže, bu wón s naj-
wřššchim pocžesčowanjom powitany.

Našhe křhešćanške žiwjenje je tež tajke na přchemo bė-
ženje ša mytom, kotřž nam křwa. Nješžž tež ty štajeny na
křwět do wojowanja, hdyžž tebi jako křhešćanej přchewpřžany
je tón pucž, po kotřymž hič maš? Bože kašnje a słowo po-

kašaja nam, hdyje mamy bježec, ani k prawizy ani k lěwizy, ale jenož po prawym puczu. A na kónzu doſtanie tón, kiž woſtanie i dobyczjerjom w tutym wojowanju, krónu žiwjenja.

Alle jenož tón, kiž derje pſchihotowany do bėdženja dje, ma wěſtoſc, ſo dobyczje doſtanie. Hdy žmy my derje pſchihotowani? Hdyž ſteji wſchitko pod naſhej wolu, hdyž žwoje czeło wobknežimy. Pawoł derje ſnaje tutoho njepſheczeła kſheſczana a wě, kaſ jara ma kſheſczan i nim žo bėdžic. „Ja pojimam žwoje czeło a woſkluđu jo na žklužbu.“ Čžehodla? So by jemu grat bylo, kotrež ſwólnoje duſchi žkluži. Wſchitko ma žwoje wěſte poſtajeenje, taſ tež naſhe czeło. Ženož ſo czeło pod knjeiſtwom duſhe ſteji! Potom móžemy ſměrom a we wěrje do pſchihoda hladac. Naſha wěra je twjerde ſałoženje toho, na kotrež nadžiju ſtajimy. Kſheſčenje žu pſchihoda a nadžije wěſci, dokež wjedža, ſchto na nich čžaka. „Naſhe mēſchczanſke prawo je w njebežach.“ Hdyje wjedže naſch puc? W twjerdej wěrje k tomu Knjeſej. Kaž tamny, kiž napſchemo bėži, derje ſnaje kónž žwojeho pucza, taſ wiđži kſheſczan tež jaſnje pſched žobu kónž žwojeho žiwjeńſkeho pucza, kiž je wěczna domiſna, horny Jeruſalem. „Ja tohodla taſ bėžu, niž jaſo na njewěſte.“ Dobyče je nam wěſte, mamy li pſchezo a wſchudžom pſched woczomaj žwój wottyknjeny kónž. —

Drje budžemy ſbóžni i hnady, kaž Pawoł piža w liſće na Romſkich: „Njeje taſ na tym, kotryž čže, ani na tym, kotryž bėži, ale na Božu, kotryž žo žmili, ležane“, ale tón žamžny Pawoł tu piža: „Bėžče, ſo dobyče dožahnječe.“ Bóh pſchińdže nam ſe žwoje žamžnej hnady napſhecžo, wón naž powoła k ſbožu, wón čže naž ſčžinič ſbóžnyh a prawnyh, ale my dnyrimy ſe wſhej krutoſcju po tutym puczu hič, ſo njebychmy doſtali hnady Božu podarmo. Wſchitko je tebi date, ty žy ſtajeny do twojeje žyrtwje, kotraž tebi pokaſaja mjeſy, kaſ daloko hič maſch, ty maſch Bože žłowo, kotrež tebe poſnylni a tebi pomha, ale pſchi wſchēm rěka, hladaſ na wottyknjeny kónž a potom dale, do přėdka!

Kaſ kražne je tola tute myto, kotrež dobyczjerje žiwa! Ta króna, kotruž tamni młodženy w Korincze doſtachu, njebe droha, jednory wěnz, a tola k wojowanju hódna, dokež pſches dobyče bė dobyczjerja mjeno wſchudžom ſnate a po žylym kraju wón žo počžeſcži. Alle taſ dołho traje a mjeno, čžeſc a króna, ničžo wjaž njeje, wſchitko je ſachodne.

Kaſ wjele kražniſha je ta króna, kotruž tón doſtanie, kiž woſtanie i dobyczjerjom we wojowanju kſheſczanſkeho žiwjenja! Wona je njeſachodna, dokež pſchińdže wot teho, kiž je wot wěcznoſcže hacž do wěcznoſcže.

Taſ čžemy žo bėdžic; naſch nadawł je drje čžežki, ale my wěmy, ſo njeje naſhe próžowanie podarmo. Bohu budž džaſ, ſo móžemy na teho hladac, kiž je žam wojował ſe ſpytowanjemi teho žwěta a jaſo dobyczjer žo wróčkil i wojowanja tuteho žwěta. Hdyž tebi, lubny čžitarjo, taſ čžežko je we twoje wutrobje, hdyž dwělowanja pſchińdu a čžedža tebi wſacž móž wot twojeje duſhe, potom hladaſ na njeho, kiž je přjedny naſchoł, ſo bychmy žłėdžili ſa jeho ſtopami, a wukli wot njeho. Naſch Šbóžnik je ſa naž žo bėdžik, je ſa naž čžečpił a wumrjel, ſo bychmy móhli pſchewinycž pſches jeho móž.

Čžincže, ſo byſchče ſbóžni byli, haj, na nami leži, hacž budžemy dobyczjerjo tuteho žiwjenja abo niž, hacž doſtane my krónu abo niž. Ženož hdyž mamy pſched woczomaj wottyknjeny kónž, hdyž bėžimy na wobmjeſowanym puczu, potom žiwa nam i daloka ta króna teho žiwjenja.

Jeſu, powjedž mje a dowjedž ſe kónže ſbóžnemu!

Pokaž drohu, poſnylni nobu,

hdyž ja woſklabnu!

Stemu žwětej wobaraj, mēr a móž pod kſhižom daj!

S twoje radu, i twoje hnady

wotſchew wutrobu! Samjeń.

1530—1930.

(S wobrašomaj.)

400 lět Augsburgſke wěruwuſnacže! To je jubilej, kotryž dnybi ewangelſki kſheſczijan džaſownje žobužwječicž. Džaſowacž mamy žo Bohu tomu Knjeſej, kotryž ſpožči, ſo žo pſched 400 lětami čžiſtn ewangelijon pſchedobny pſches čžmu, kotraž jo čžnyſhe pſchitryč, a ſo žo ſmužicži kſheſczijenjo kſhrobli ſtupichu do jeho žwětkla a ja njo wojowachu; a we Augsburgu namaſa tuto wojowanie žwoje přenje wěſte wobſamkjenje a ſdobom žwój přeni wěſtny powſchitkowny podložk. Džaſowacž mamy žo tym kſheſczijanam, kotřiž žo njebojo žo ani žwětnych ani žyrtwinſkich móžnarjom a njepſheczełom, do boja dachu i tutym ewangelijom a ſa tuto ewangelijon a tež tam w Augsburgu pſched kſhežorom a žwětnej a žyrtwinej možu žwoju ewangelſku wěru wuſnachu.

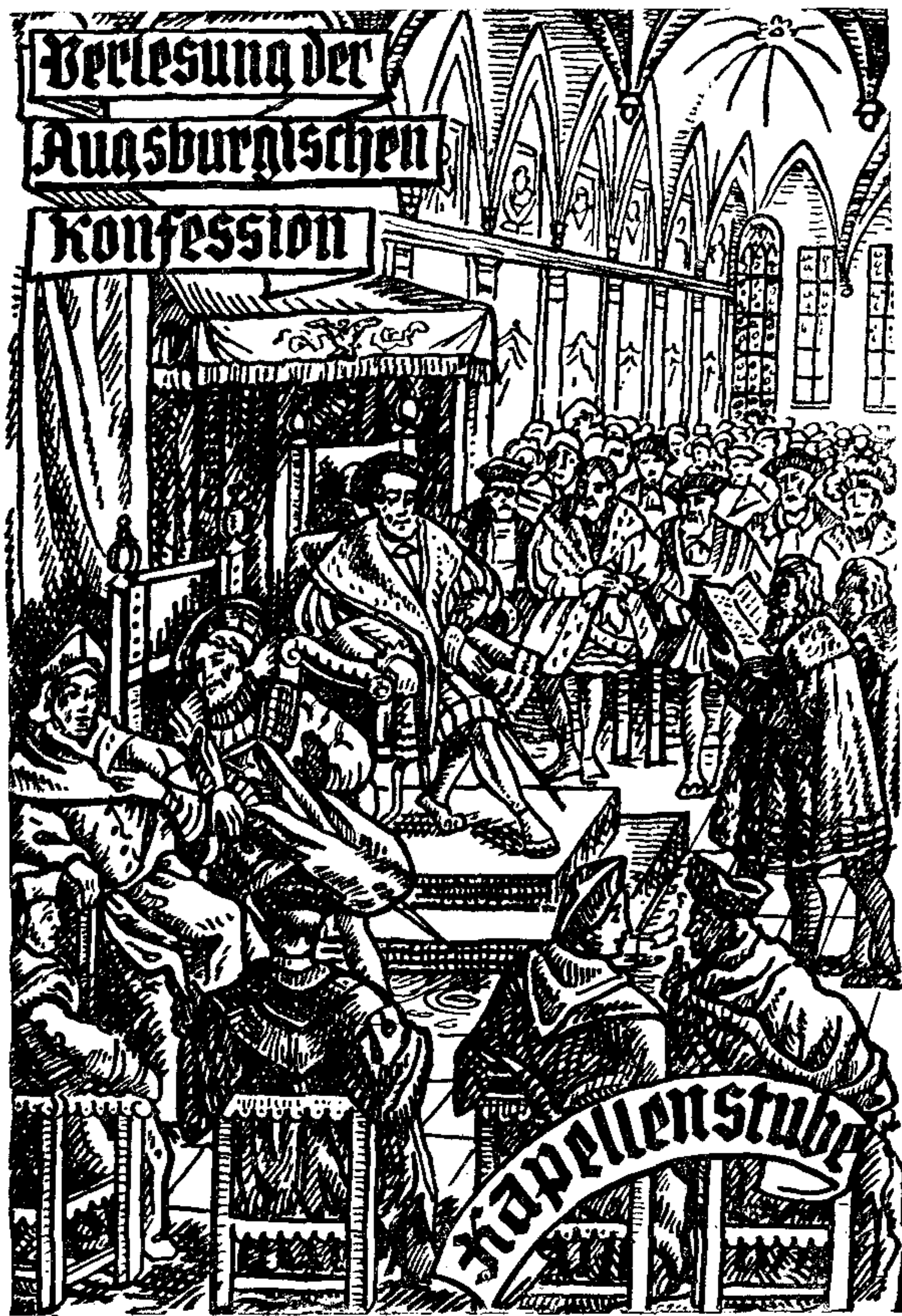

Stadthaus mit Bischöflicher Pfalz
wo A. 1530 den 25. Juni Kaiser Karl V. die
Augsburgische Konfession übergeben wurde

Tutón wažny a roſžudny podawł ſe ſtawiſnow reforma-
zije podamy tu dženža we wobrašu, kotryž je kaž dalſchi
Ssmolerjež knihičžiſchčernja pſhecželnimje wobſtaraſa.
Kſhežora Korlu V. wohladaſch tam na žwojim trónje wo-
žrjedž ſaſtupjerjom žyrtwje a kſhežorſtwa a pſched nim ſaſteju
kanžlerow, kotraž mējeſhtaj němiſki a ſačžanſki rukopiž ſeſta-
janeho a podpižaneho wěruwuſnacža pſchepodacž a tež pſche-
čžitacž. Luther žam njebe móhl žobu do Augsburga pſchi-
jēcž, dokež bė hiſchče w klatbje. Pižmje bė paſ žobu Me-
landthonom wudžekaſ. So by žwojim pſhecželam w Augs-
burgu bóle bliſko był, bė žo na twjerdžiſnu Koburg podaſ.

Naipředny bė kſhežor poſtajił, ſo bychu ewangelſzy 24. ju-
nija žwoje wuſnacže pſchepodali, potom paſ wotſtorcži to na
džen 25. junija. Wón čžnyſhe mjenužy tomu ſadžewacž, ſo

był to w śchěrśchej śjawnoſczi ſtało. 25. junija bė ſhroma-
dźiſna ſaſtupjerjom a wotpóſłanzow tehodla do mjeńſcheje
rumnoſcze pſchepołożena. Tola ſakſtej kanzleriej by wo to
poſtaraſchaj, ſo teſz wontach ſtejazn wuſtynſchachu to, ſchtož
jedn ſ njeju w nēmſtej rēczi jako ſakładne wuſnacze ewangel-
ſkich wucžita. Teſz tomu, ſo by by nēmſti rukopiſ wucžitał,
bė thěžor chyzł jadžewacz, tola bjes wuſpěcha. Po wucžitaniu
pſchija Korla V. rukopiſaj; łaczanſki ſihowa ham, nēmſti
pſchepoda nēmſtemu arzbisłopej.

Druhi tu poſticżenn wobras pokaże nam naſpomnjene
rumnoſcze wot wontach. Wobaj wobraſaj ſtaj po ſtarych wo-
braſach ſhotowjeniej a poſažetej runje tehodla čím lěpje to,
ſchtož na nimaj pytamy ſ tamnych roſkudnych dnjow lěta
1530.

Smužitociž a ſwěru by bebi tehdomniſche lěta wot eoan-
gelſkich žadałe wěrn dla. Naſche czaſny žadaja bebi to po
ſwojim tehorunja. Tuž wopoſažm by jako ſwěrn a ſmuži-
czi ewangelizy. S tym nałěpje woſwjecżim 400lětny jub-
lej Augsbuſgſkeho wěruwuſnacza.

Raſ w Afrizy Bože wotkaſanje ſwjecža.

(Wotracżowanie.)

Koſy a kruwn tyłachu wczipnje hłowu pſches lěhny, ko-
traž hětu do dweju położow dźełeſche. Zena położja bė
człowjekam ſa pſchebnył a bydlenje pſchidželena, ta druha ſko-
tej. A ſkót thwaleſche tu ſobu po ſwojim waſhnyu Boha. Ja
pał bėch tola teſz ſažo wjekeły, jako mōžach wontach czerſtwn
powětr ſrěbacž.

Dalſhi pucž wjedžeſche mje nětko do poł abo tſi ſchtwórcž
hodzin ſdaleneho Suaheli-doma naſcheho ſtareho pomozneho
wuczerja Abrahama, kotryž je hižo poł lěta thorn. Mějach do-
łaj pſchecroczicž a wuſchinu, ſ kotrejež mējach kraſny wuhlad
na ſelene majſkowe pola Wamamba-ludži. Tuczi plahuja
majſ tu, hdžež by runiny ſapocznu, na dalokich hromadže
ſwibowaznych polach. Wſches ſchumjaze thětrow napjate rēczi

wjedžeſche mje mōj pucž a nimo loni natwarjeneje ſwonkow-
neje ſchule w Wrieri. Pola Abrahama, kotryž ma wopraw-
džite blido, kotrež je ham ſhotowił, ſwjeczachm doſtojnu
ſwjatocżnoſcž. Po ſkóncženju da mi naſtawł ſobu ſa naſche
ſchecżijanſke mēſaczne łopjeno „Alſalme we Mungu“. Tutón
bė, hacžrunje thorn, napiſał. Abraham je jedyn ſ thych wu-
czerjom, kotryž by pſches zył czeſki czaſ ſwoje ſchulſke dźeło
wukonjeli, hacžrunje žaneje abo tola jenož jara ſnadneje
midy doſtawachu.

Skóncżnje mējach hiſhcze dóncž hacž do Kimangaro. To
bė małe poł hodžinki dale. Tam czałajchaj dwě thorej žonje
na Bože wotkaſanje. Tu ſwjeczachm Knjeſowu wjeczeł teſz
ſažo na dworje, tola pał pod thěchu ſ bananoweje ſkorn, ko-
truz ſchynri ſtopy dđeržachu. Pod njej thowaja wobndlerjo
hewał ſwoje piwo, kotrež bebi ſe žita pſchihotuja, we wulkich
ſpleczennych kudobjach. Ja ſtajich ſwoju toſchu ſ talarom na
mlynſkej kamjeni a pſchihotowach blido ſa Knjeſowu hoſczi-
nu. Teſz tu bė jenož niſka ławka. Zyla cžrjódka ſchecżijanow
bė tu ſhromadżena a ſpěwaſche ſobu. Sa thorej, kotrež ſtej
by ſ wulkej prózu hacž hem pſchiwacžikej, bėchu woni nēſchto
drazenow wotrubali a pódla njeju ſtajili, ſo byſchtej lěpje
pſched ſkóncżnymi pruhami ſchłitaney byłej. Ja by ſwjekelich
nad tym, ſo by ſchecżijenjo tał ſa thorej ſtarachu.

Bórny po 4 hodž. naſtajich by hiſhcze ras na pucž. Tón
krócz runu mēru horu horje do krajinny Wriſu, kotraž by hacž
ſ pralēſej wupſheſtrěwa. Potom dale a dale w dole rēki
Anna. Tuta rēka mjeta wjele wodny ſ wulkim ſchumjenjom
po ſkałach dole do doliny. Wſchi tym twori wjele ſdžela jara
wyſokich wodopadow. Po wulkich w rēcziſchczach ležaznych ka-
mienjach poradži by mi, rēku pſchecroczicž njenacžerpawſchi
bebi wodny do ſchkórnyow. Sažo rēkaſche po naſhym pucžu
horje ſtupacz, doniž njeſchidžech na rjanu hórſtu tutu. Wſchi
njej bė hěta a lēſt, w kotrymž nětko blido ſa Knjeſowu wje-
czeł pſchihotowach. To bė woſchewjaze wobſamſnjenje tutoho
dnja. Hłuboki, cžichi mēr wotpoczowaſche na zyłej krajinje
a ſacžowanie wjekełnych jutrow. Stadka cžehnjedhu pomaknu
domoj. Na bananowy lēſt ſ jaſnoſelenymi wulkimi łopjenami
lēhaſche by ſkote wjecżorne ſkóncżko; pucže bėchu pēknie wu-
mjecżene. Sswjate wotkaſanje pſchihotuju na małym kaſchczu.
Jako rub na njón ſtajich, bė to ſwjedženſki napohlád. Džeczi
pſchinjeſechu kwětki a blido bu wupſchene. Na to pſchiſtu-
pichu ſpowědni. Bėchu tſjo: ſtary muž a dwě cžicze ſtarej,
ſtulenej žónzy, kotrež dobrocziwi bliſſchi wjedžechu. S nimaj
pſchidžje wulka cžrjódka ſchecżijanow, na 50 abo hiſhcze
wjazy. Božu wjeczeł, kotraž by rjeuſcha a mēra połniſcha
była hacž tuta, bym ſ porědka ſwjecžik. Rjenje teſz je, kał
po ſkóncżenej ſwjatocżnoſczi ſpowědnym ſ pēknymi Diſhagga-
pſchecżemi ſtrowja a jim ſbožo pſcheja; hamo džeczi pſchiſtu-
pja a wupraja ſwoje ſbožopſchecža: ruwa naſutarami, t. r.
Womhaj czi Wóh! a druhe. — Jako by domoj wrócził, bė
ſkoro cžma.

(Kónz.)

Ruſſe pſchecżěhanje.

20. lētſtotetł dže dopoſaſacz, ſo teſz wón hiſhcze w tym.
ſchtož je to nałbóle ſakładne, dale njeje hacž ſańdżene a
dawne lētſtotki, a to hiſhcze w ſławnej Europje. Teſz w nim
bywaja człowjekojó pſchecżěhani wěrn a nabožiny dla, haj
morjeni. We wójniſkich lětach by to hižo ſjewi. A ſchtož by
nětcole ſtawa w Ssowjetruſkej, naſ jara dopomina na czaſny,
w kotrychž ſchecżijenjo cžěrpjachu a mrējachu ſwojeje
wěrn dla.

Tuto hibanje pšecziwo wërje a Khrystuſkej w Ruſowſkej je ſbudziło a budze bóle a bóle powſchittkowne hibanje kſheſczijanow pšecziwo tajtemu pšheſczěhanju a ſa pšheſczěhanjch. Pšhed něſchto czaſom hižo kſyſchachmy, ſo je wjedniſtwo ewangelſkich zyrkwjom Němſteje, zyrkwinski wu- bjerſ mjenowane, ſo w tutej naležnoſczi na jenotliwe kraj- ne zyrkwe wobrocziło. Tajteho ſakroczenja je tež w druhich krajach tak w Franzowſkej, Šendželſkej, Amerizy, Schwizy, Schwedſkej a druhdže. W poſlednich dnjach bu liſt bamža woſjewjenn, kotryž tohorunja pšecziwo tajtemu pšheſczěha- nju a ſa pšheſczěhanjch wuſtupuje, ſo wobroczejo na katoli- ſtow a doznyła kſheſczijanow.

Šchto pak móže ſo činić? Do ſnutſkownych nalež- noſczow Sowjetruſteje pšchimacž, ſo njechodži. A to je we tuſhwilu hiſchče tajka naležnoſč. Tuž reka dwojakeho wli- wa dohnyč na Ruſowſkej, wottraſchazeho na wyſchnoſče a poſylnjowazeho na pšheſczěhanjch. Woboje ſo dozpije, hdyž ſo kſheſczijanſtwo wiſchěch krajow hiba a ſo do zykła ſjedno- czi, ſo by ſhromadnje wojowalo a wobſtało w tutym boju pšecziwo antiſhryſtej.

Jenu pomož pak ſamóžem pšheſczěhanym ſamym pšchi- njeſč, tu, ſo dobroproſchenje činimy ſa nich. A tuto ſo ſtań, ſo ſtawaj w tej ewangelſkej wěſtoſczi, kotraž wě a wuſnawa:

„Tón ſerſchta na ſwěcze
Nětk hlada ſurowje,
Wón njeſchłodži pak nam,
Bóh ſudži jeho ſam,
Joh' ſłowčžo pobicž móže.“

Šlicžbowanje ſerbſkeho poboczneho miſionſkeho tow. w Budyſchinje a wokołnoſczi na lěto 1929.

W lěće 1929 je ſo podpiſanemu poſladnikej pšhepodało:

(□ = miſionſti ſaſchčiz, † = čitarjo „Miſ. pógła“.)

† Bartſkeje woſady	150 hr. — pj.
† Budyſchanſkeje woſady	816 " 46 "
Budyſkeje Miſionſkeje woſady:	
□	143,55
†	60,—
pšchi woprawjenjach	158,—
tkóſtiſbérica w Dobruſchi	82,— 443 " 55 "
† Budyſchintſkeje woſady	50 " — "
† Budečanſkeje woſady	300 " — "
† Grodžiſchczanſkeje woſady	650 " — "
† Godziſkeje woſady: mies nimi 500 hr. wot nje- boh ſar. M. w Ž.	800 " — "
† Guczinjanſkeje woſady	180 " — "
† Klutſchjanſkeje woſady	165 " 67 "
† Rhwaczanſkeje woſady: † 13,70 hr., □ 1,05 hr., pšchi woprawj. 6,— hr.	20 " 75 "
† Lupjanſkeje woſady † 10,— hr., □ 10,— hr., W. w R. 10,— hr.	30 " — "
† Maſeſchanſkeje woſady: † 21,90 hr., □ 40,40 hr., pšchi adv. nutroſczi 7,70 hr.	70 " — "
† Minakſkeje woſady	117 " — "
† Njeſchwacziſkeje woſady	83 " 87 "
† Moſacziczanſkeje woſady: □ 125,— hr., druge dary: 55,— hr.	180 " — "
† Porſchiſkeje woſady: jenotliwe dary 500,— hr. 20,— hr., 10,— hr., † 25,85 hr., □ 211,61 hr.	767 " 46 "
† Wjeleczanſkeje woſady: † 37,50 hr., □ 226,80 hr., † miſ. a bibl. hodž. 19,20 hr., † džecz- ſemſchenjom 24,50 hr.	308 " — "
hromadže 5132 hr. 76 pj.	

Šteho doſta Saſke hłowne miſionſke towar- ſtwo w Drieždžanach. 5050,76 hr.

a tkóſti bérica ſaraſ em. Lic. Körner

w Dzegich pola Lipſa 82,— "

Wyſchſche teho je ſnježna Georgiez, miſionſka ſekretaſka ſ Lipſa pšchi pšednoſchtach w žonjazych towarſtwach Budyſkeho pobožneho miſ. tow. do- ſtała a ſobu do Lipſa wiała

w Suizy 11,— hr.

w Kaſezach 10,50 "

w Rubichizach 19,35 "

we Wjeleczinje 7,75 "

a ſa pšchedate piſma w twchle wſach 91,40 "

a ſnjeni ſaraſka Gr. ſowa ſ Budyſchina je doſtała a do Lipſa wotpóſtala po pšednoſchtach ſe kwětkowobraſami

we Hornym Wujeſdže 12,49 hr.

w Budeczach 10,— "

a ſa roſpšchedate piſma we woběmaj

wſomaj 18 95 "

to je wſchitko hromadže 181,44 hr.

Bóh žohnuj wiſchſke dary a wiſchitki daricelow ſ hnadu a ſdžerž luboſč ſ ſwjatemu miſionſtwu tež w naſchich ſerbſkich wo- ſadach!

W Budyſchinje, w januarje 1930.

Káda, ſaraſ em.,
poſladnik.

Žyrkej a ſtat.

Šlowna konferenza Budyſkeho zyrkwineho wotrieſa ſo jutje, pónđzelu, 17. februara w Budyſchinje ſendže a ſjedno- czi wiſchěch duchownych tuteje eforije ſ wažnym pšchednoſchtam a wuradžowanjam.

Saſke krajne konſistorium wuhotuje tež lětku ſažo w ju- trownym tydženju tať mjenowany akademiſki tydžeń ſa ſwo- jich duchownych a doznyła ſa bohoſłowzow. Na nim móža ſo tež laikojo, kotřiž ſo na praſchenjach bohoſłowſtwa a zyrkwe ſajimuj, wobdželić.

Generalna ſynoda Staropruſteje ſhromadži ſo 22. fe- bruara w Barlinje. Mnogo wažnych wuradžowanjom czať na nju; mies druhim ſměje jednacž wo wiſchelach ſakonjach, ſa kotrež ſo jej nacziſki pšhedpołoža, tať na pšiklad ſakon wo zyrkwinski porjedže a waſchnju a ſakon wo ſozialnych nadawlach zyrkwe.

Wiſchelake ſ bliſta a ſaloſa.

W Dubiju rěči ſ. ſaraſ Šarleſ, duchowny Drieždžanſke- ho macjerneho doma diaſoniſow, 27. februara wo džele a ſkutku diaſoniſow ſtareho a noweho czať. Popođnju ma wón pšchednoſchť we wotrieſnej zyrkwinej ſhromadžiſnje, ko- traž ſo w 3 hodž. ſapocžnje, a 1/26 hodž. dalſchi w ſjawnej ſhromadžiſnje, na kotruž ſu woſebje žony a młode holzy pšheproſchene.

„Bibliſki pucžnik ſa 1930“ czať hiſchče na ſarach a we Budyſchinje na tajkich, kotřiž bychu chynli, ſo by ſ nimi pšhes tuto lěto 1930 ſobu pucžował. Njedajče jemu podarmo czať- ſacž. Šdnyž ſebi po njón pšhińdžecze, podpjerajče ſdobom naſche ſtare ſerbſke knihowne towarſtwo a tať doznyła naſchu ſerbſku wěz.

Diſtowanie: W. we W. ſa Ser. — B. w B. ſa Eſtom.

Woſadne roſprawy wo ſańdženym lěće drje ſu nětk ni- male wiſchě podate, ſnajmjeńſcha ſ tnych woſadow, kotrež ſu to chynke a ſdobom chzeja, ſo by naſch njedželnik „Womhaj Bóh“ byť tež ſdobom woſadnik. Eſo džakujſo ſa wiſchě póſtlanſki, proſnym naležnje, ſo bychu ſo nětk tež dale roſprawy poda- wale wo wiſchěch ſa woſadu a žyrkej wažnych poděńdženjach, kaž doznyła wo wiſchěm, ſchtož nabožne a woſadne žiwjenje na- ſtupa.

Redaktor.